

1. Кліматичні умови

Антарктида – це континент, із суворими кліматичними умовами. Температура на більшості материка ніколи не піднімається вище точки замерзання, а весь континент покритий льодом. Тим не менш, Південний океан, що оточує Антарктиду – одна з найдивовижніших екосистем на Землі і є домом для багатьох неймовірних істот.

Більшість тварин є мігруючими, оскільки [клімат континенту](#) дуже складний для постійного перебування та зимівлі.

У той же час, багато видів зустрічаються тільки в Антарктиді (тварини, що мешкають тільки в одній області, називаються ендемічні) і зуміли добре пристосуватися до суворого довкілля. Оскільки Антарктида була відкрита лише 200 років тому, місцеві види не звикли до суспільства людини, що призводить до однієї з найдивовижніших особливостей диких тварин Антарктиди: люди для них такі цікаві, як і вони для людей. Для відвідувачів це означає, що до більшості тварин можна підійти, і вони не втечуть, а для дослідників можливість краще вивчити фауну Антарктиди. Однак, необхідно враховувати той факт, що антарктичні договори забороняють торкатися диких тварин!

2. Ссавці

2.1. Кити

Кити є одними з найзагадковіших і найдивовижніших істот на Землі. Синій кит – це найбільша тварина, яка будь-коли жила на планеті, з вагою понад 100 тонн (Рисунок 1). Кити величезні, але невловимі ссавці, і їх важко вивчити. Вони дуже розумні, зі складним соціальним життям та повною свободою пересування.

Китів відносять до загону ссавців, під назвою китоподібні, поряд з дельфінами та морськими свинями. Вони є такими ж ссавцями, як і люди, собаки, кішки, слони та інші. Тобто, їх не можна називати рибами. Кити дихають повітрям і тому повинні підніматися на поверхню через певні проміжки часу, щоб зробити вдих. Вони народжують живих дитинчат, які залишаються з матір'ю протягом року та харчуються її молоком. Кити

теплокровні і мають схожий на людський скелет (хоча і сильно модифікований).

Китами Антарктиди називаються всі кити, які хоча б частину року, проводять поблизу берегів континенту. До них відносяться:

Таблиця 1

Назва	Довжина тіла	Маса
Синій кит	25–26,2 м	100–120 т
Південний гладкий кит	20 м	96 т
Сейвал	18 м	80 т
Фінвал	18–27 м	40–70 т
Кашалот	17 м	35 т
Горбатий кит	14 м	30 т
Південний полосатик	9 м	7 т
Косатка	8,7–10 м	8 т

2.2. КЕРГЕЛЕНСЬКИЙ МОРСЬКИЙ КОТИК

Кергеленський морський котик (Рисунок 2) відноситься до сімейства, відомого як вухасті тюлені, яке включає морських котиків та морських левів.

Ці ссавці здатні підтягувати задні ласти під тіло і піднімати свою вагу передніми ластами, тому набагато гнучкіші на суші, порівняно з іншими ластоногими.

Самці досягають маси 200 кг і в чотири рази більше, ніж самки. Вони

обмежені переважно субантарктичними островами, 95% цих тварин мешкає на острові Південна Георгія.

2.3. Морський леопард

Названий морським леопардом (Рисунок 3) через плями по тілу, він є одним із найбільших хижаків в Антарктиді. Вага самців становить до 300 кг, а самок – 260-500 кг. Довжина тіла самців варіюється в межах 28-33 м, а самок 29-38 м.

Харчування морських леопардів дуже різноманітне. Раціон складається з риб, кальмарів, пінгвінів, птахів та дитинчат тюленів.

Морські леопарди є вмілими водолазами. Найдовше занурення триває не більше 15 хвилин. Вони здатні плавати зі швидкістю до 40 км/год.

2.4. Тюлень-крабоїд

Тюлені-крабоїди — найбільш численні великі ссавці континенту. Дорослі особини важать 200-300 кг і мають довжину тіла близько 2,6 м. Це досить поодинокі тварини, проте можуть лежати невеликими групами, що справляє враження соціальної сім'ї. Реальний зв'язок можливий між матерями та їхніми дитинчатами.

Вони не харчуються крабами, незважаючи на свою назву. Їх раціон на 95% складається з антарктичного криля, решту складають кальмари та риби.

2.5. Тюлень Уедделла

Тюлені Уедделла – ссавці, які мешкають на льодах. Вага дорослих особин варіюється в межах 400-450 кг, а довжина тіла становить 2,9 м (у самців) та 3,3 м (у самок).

Харчуються рибою, а також кальмарами та безхребетними. Тюлені Уедделла чудові водолази, вони здатні занурюватися на глибину 600 метрів і проводити під водою

до 82 хвилин.

Розмір популяції цих тварин оцінити досить складно, тому що вони мешкають поблизу полярного кола і на дрейфуючих льодах.

2.6. Південний морський слон

Південні морські слони є найбільшими з усіх тюленів і показують помітний статевий диморфізм. Вага самців варіюється в діапазоні 1500–3700 кг, а самок – 350–800 кг. Довжина тіла самців становить 4,5–5,8 м, а самок – 2,8 м.

Раціон харчування складається в основному з кальмарів, але риба також є (близько 75% кальмарів і до 25% риби). Самці, як правило, йдуть далі на південь, переслідуючи свою здобич.

Південні морські слони – великі водолази, занурюються на глибину 300–500 м на 20–30 хвилин. Вони зустрічаються по всій території Антарктиди.

3. ПТАХИ

3.1. АНТАРКТИЧНА КРАЧКА

Антарктична крачка є типовим представником сімейства крачкових. Це невеликий птах 31–38 см завдовжки, вагою 95–120 г, і з розмахом крил 66–77 см. Її дзьоб, як правило, темно-червоний або чорнуватий. Оперення переважно світло-сіре або біле, на голові присутня чорна “шапочка”. Кінчики крил цієї крачки сірувато-чорного кольору.

Вони харчуються рибою та крилем, особливо коли знаходяться в Антарктиді. Крачки помічають здобич із повітря, а потім пірнають за нею у воду.

3.2. АНТАРКТИЧНИЙ СИНЬООКИЙ БАКЛАН

Антарктичний синьоокий баклан є єдиним представником сімейства бакланових, який зустрічається в Антарктиді. Вони мешкають уздовж Південно-Антильського хребта та Антарктичного півострова, заглиблюючись на південь. Ці баклани характеризуються

яскравим кольором очей і оранжево-жовтим наростом біля основи дзьоба, який стає особливо великим і яскравим протягом сезону розмноження. Вага

тіла становить 1,8-3,5 кг, при цьому самці трохи важчі за самок. Довжина тіла варіюється в межах від 68 до 76 см, а розмах крил близько 1,1 м.

Ці баклани здатні пірнати на глибину до 116 м. Під час плавання вони щільно притискають крила до тіла і використовують свої перетинчасті лапи.

3.3. Сніговий буревісник

Снігові буревісники – білі птахи з чорними дзьобами та очима. Вони розміром з голуба, і, можливо, найкрасивіші з усіх антарктичних птахів. Довжина тіла становить 30-40 см, розмах крил – 75-95 см, а вага – 240-460 г.

Вони харчуються в основному крилем і завжди повинні бути поруч із морем, щоб мати доступ до їжі. Вони зустрічаються вздовж узбережжя Антарктиди, і, як відомо, гніздяться далеко в глибині континенту (до 325 км від берега), у горах, що виступають над навколишніми льодами.

3.4. Мандрівний альбатрос

Мандрівний альбатрос – птах із найдовшим розмахом крил (від 3,1 до 3,5 м). Цей птах може здійснювати тривалі польоти протягом 10-20 днів на відстань до 10000 км.

Середня вага становить від 5,9 до 12,7 кг, самці приблизно на 20% важчі, ніж самки. Довжина тіла варіюється від 107 до 135 см.

Основу раціону становить риба, кальмари та ракоподібні. Птах полює вночі на поверхні води або неглибоко занурюючись. Мандрівні альбатросів сліднують за човнами і судами будь-якого типу, де скидається їжа. Особливо це стосується рибальських суден, що викидають за борт відходи риби.

3.5. Південнополярний поморник

Південнополярний поморник – птах досить великого розміру. Середня вага самців 900-1600 г, і вони, як правило, трохи менші і легші, ніж самки. Середня довжина: 50-55 см, а розмах крил 130-140 см. Вони гніздяться у континентальній Антарктиді та розмножуються далеко на півдні. Ці птахи були зареєстровані на Південному полюсі.

Вони харчуються в основному рибою і крилем, хоча яйця пінгвінів, пташенята і падаць можуть бути також включені в раціон, залежно від довкілля. Південнополярні поморники помітили за крадіжкою риби в інших видів птахів.

3.6. Південний гігантський буревісник

Південний гігантський буревісник – хижий птах із сімейства буревісникових. Їхня вага становить 5 кг, а довжина тіла – 87 см. Розмах крил варіюється в межах від 180 до 205 см.

Раціон харчування складається з мертвих туш тюленів і пінгвінів, кальмарів, криля, ракоподібних і відходів із суден або рибальських човнів.

Найчастіше ці птахи зустрічаються на антарктичних та субантарктичних островах. Вони гніздяться на відкритому ґрунті, на Фолклендських островах.

3.7. Імператорський пінгвін

Імператорські пінгвіни є найбільшими пінгвінами у світі, із середньою вагою близько 30 кг, (але можуть досягати і 40 кг), і зростом 1,15 м. У самців і самок схоже забарвлення та розміри тіла. Спина та голова чорні, живіт білий, груди блідо-жовті, в області вух є плями яскраво-жовтого кольору. Як і всі пінгвіни, вони безкрилі, з обтічним тілом, і крилами сплюсненими в ласти для морського середовища

проживання.

Його раціон складається в основному з риби, але також може включати ракоподібних та головоногих молюсків. Під час полювання ці птахи можуть залишатися під водою до 18 хвилин і занурюватися на глибину 535 м.

Імператорський пінгвін гніздиться у холодному середовищі. Вид адаптувався декількома способами для протидії втрати тепла: пір'я забезпечують 80-90% ізоляції, і він має шар підшкірного жиру, який досягає 3 см завтовшки; пуховий підшерсток, у поєднанні з оперенням, грає вирішальну роль у збереженні тепла птаха.

3.8. КОРОЛІВСЬКИЙ ПІНГВІН

Королівський пінгвін є другим, за величиною, видом пінгвінів після імператорських. Зріст становить від 70 до 100 см, а вага – від 9,3 до 18 кг. Самці трохи більші за самок.

Королівські пінгвіни їдять дрібну рибу та кальмарів. Вони можуть занурюватися на глибину 100 м, але також було помічено на глибині понад 300 м. Риба становить 80-100% їх раціону, крім зимових місяців року.

Королівські пінгвіни розмножуються на субантарктичних островах, у північних районах Антарктиди, а також на Вогняній Землі, Фолклендських островах та інших островах із помірним кліматом.

3.9. СУБАНТАРКТИЧНИЙ ПІНГВІН

Субантарктичний пінгвін, також відомий як папуанський пінгвін. Він легко розпізнається по широкій білій смугі, що проходить по верхній частині голови та його яскравому оранжево-червоному дзьобу. У цього виду бліді перетинчасті лапи, і досить довгий хвіст.

Папуанський пінгвін досягає зросту від 51 до 90 см, що робить їх третім за величиною видом пінгвінів після двох гігантських видів: імператорських і королівських пінгвінів. Самці мають максимальну вагу близько 8,5 кг, безпосередньо перед линнянням, а мінімальну вагу близько 4,9 кг, перед спарюванням. У самок вага коливається від 4,5 до 8,2 кг. Цей вид є найшвидшим під водою, розвиваючи швидкість до 36 км/год. Вони добре пристосовані до дуже серйозних кліматичних умов.

Субантарктичні пінгвіни харчуються переважно ракоподібними, а риба становить лише близько 15% раціону.

4. ІНШІ ТВАРИНИ

4.1. АНТАРКТИЧНИЙ КРИЛЬ

Антарктичний криль – це представник загону еуфаузій, поширений в антарктичних водах Південного океану. Це невелике ракоподібне, яке мешкає у великих групах, іноді досягаючи густини 10000-30000 окремих особин на один кубічний метр. Криль живиться фітопланктоном. Він виростає в довжину 6 см, важить до 2 г і може жити близько шести років. Криль є одним із ключових видів в екосистемі Антарктиди і, з точки зору біомаси, ймовірно, найбільш поширеним видом тварин на планеті (близько 500 млн. тонн, що відповідає 300-400 трильйона особин).

4.2. BELGICA ANTARCTICA

antarctica гине.

Belgica antarctica – латинська назва єдиного виду комах, що не літають, ендемічних для Антарктиди. Його довжина складає 2-6 мм.

Ця комаха має чорне забарвлення, завдяки якому здатне поглинати тепло для виживання. Вона також може пристосовуватися до зміни солоності та рН та виживати без кисню протягом 2-4 тижнів. При температурі нижче – 15°C, *Belgica*

